

عنوان مقاله:

نقش عناصر ایرانی - اسلامی بر هویت اجتماعی شهرها و محلات

محل انتشار:

یازدهمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

احمدرضا بنایی اسماعیلی - دانشجوی دکتری مدیریت دولتی و پژوهشگر و کارشناس مدیریت شهری

خلاصه مقاله:

محله بخش جدایی ناپذیر ساختار اجتماعی، اقتصادی، مدیریتی و کالبدی شهر ایرانی - اسلامی می باشد. ویژگی های محله ای (خودگردانی، استقلال نسبی، خودپاری و عدالت اجتماعی) در دوران معاصر به سبب استاندارد سازی و همشکل سازی محلات معانی خود را از دست داده، و معاصر سازی مفهوم محله مختص مداخله در کالبد و استخراج الگوهای کالبدی از محلات شهر های سنتی می باشد. مقاله حاضر فرای این رویکرد بوده و با هدف ارائه پیشنهادهای به منظور فراهم آوری شرایط لازم و در خور زمان به منظور دستیابی به ویژگی های محله ایرانی - اسلامی به تحریر در آمده است. به همین منظور، برای بهره بردن از نتایج تحقیقات موجود با روش اسنادی به جمع آوری اطلاعات اولیه پرداخته و با استفاده از منابع کتابخانه ای به ویژگی های اصلی ماهیت اداری - اجتماعی محلات پرداخته میشود. بنا بر تحلیل منابع و اسناد، خودگردانی محلات و عدم دخالت مستقیم دولت در امورات محله ای عامل شکل گیری هویت های محله ای، خودپاری، خودگردانی، و همبستگی ساکنین بوده است. دگرگونی ماهیت اداری - اجتماعی محلات در یک قرن گذشته از دو عامل اصلی تاثیر پذیر بوده است: ۱. حکومت مبتنی بر قانون و مفهوم شهروندیت ملی؛ ۲. وضع ضوابط و مقررات و انحلالنظام های عرفی - محله ای. اگرچه بسیاری از ویژگی های محله ایرانی - اسلامی در شهرسازی معاصر دست یافتنی نمی باشد اما سیاست گذاری های شهری می توانند در جهتی سوق داده شوند که شرایط لازم به منظور دستیابی به این ویژگی ها را فراهم آورند. راهکارهای ارائه شده در پایان مقاله می تواند منجر به ایجاد محلات خودگردان و خودپار با احساس مسئولیت پذیری و تعلق خاطر بالای ساکنین شود. راهکار هایی که لزوما کالبدی نبوده اما مطمئنا در باززنده سازی کالبد و عملکرد محلات جدید تأثیرگذار خواهند بود

کلمات کلیدی:

محله، شهر ایرانی - اسلامی، اداره محلات، هویت محلات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133627>

